

Jako papež František

„Drazí moji mladí, plně vám důvěřuji a modlím se za vás. Mějte odvahu jít proti proudu“ (papež František).

Ve světě, ve kterém je Bůh příliš často přinucený mlčet, zredukovaný na neužitečnou relikvii z minulosti, se stává absolutně potřebným svědectví mladých, pro které je Pán skutečně Pánem jejich života, zářící cestou štěstí a pravdy.

Jen před krátkou dobou jsem se vrátil z Dominikánské republiky, Portorika a Kuby, kde jsme oslavili století první salesiánské přítomnosti a zároveň ten pokaždé zářivý a srdečný svátek Dona Boska.

Jako vždy a všude jsem potkal obdivuhodnou a nadšenou salesiánskou rodinu s mnoha laiky, kteří chovají nesmírnou lásku k Donu Boskovi, a též odvážné mladé lidi, plné naděje.

Všem jsem připomněl, že dřív než jsem se vydal na cestu, poslal jsem všem mladým v salesiánském světě dopis ke svátku Dona Boska. V něm jsem znovu připomněl vroucná a laskavá slova, která jim papež František adresoval na jednom setkání.

V plném souznění s papežem Františkem, a jsem si jistý, že též s mnohými z vás, i já mám skutečnou důvěru v mladé, modlím se za ně a povzbuzuji je, aby byli pokorní, stateční a silní, hlavní hrdinové svého života a připravení jít vždy proti proudu.

Potkal jsem aktivní a smělé mladé lidi, šťastné animátory dalších chlapců a děvčat; jsou nasazení, studují a pracují, aby pomohli doma a zároveň dosáhli větších příležitostí v životě. Viděl jsem mladé lidi ve věku 20 až 25 roků, kteří bez rozpaků sloužili při liturgických slavnostech jako ministranti, zpívali ve sboru v kostele a představili se jako zdatní umělci a tanečníci na pódiu během odpoledního zábavného programu.

Toto jsou naši mladí.

Říkám jim, že nás dospělých a starších bratrů, kteří v nich máme naději, je mnoho; mnozí je povzbuzujeme, aby byli schopní a odvážní ve svém životě, přičemž připouštíme, že svět, který jim nabízíme je náročný, nepříjemný a dává málo příležitostí.

A to jistě není jejich vina. I my dospělí se musíme naučit spravedlivé sebekritice.

A jako papež František je podpichuji, aby našli sílu jít proti proudu, když v jejich srdcích silně zazní volání k věrnosti jeden k druhému a k Ježíšovi.

Svět vás potřebuje

Drazí mladí, připomínám vám, že dnešní svět vás potřebuje. Trpí nedostatkem velkých ideálů, které jsou vlastní mládí a jeho snům.

Celý svět, na všech pěti kontinentech, víc než kdykoliv dříve, potřebuje mladé plné naděje a síly, kteří nemají

strach žít, snít, hledat hluboké a pravé štěstí, které ponechává v jejich srdcích místo Bohu.

Ve světě, ve kterém je Bůh příliš často přinucený mlčet, zredukovaný na neužitečnou relikvii z minulosti, se stává absolutně potřebným svědectvím mladých, pro které je Pán skutečně Pánem jejich života, zářící cestou štěstí a pravdy.

Tento náš svět potřebuje mladé, kteří mají zálibu ve skutečné námaze, jsou schopni oběti a lásky, „která až bolí“, jak říkávala svatá Matka Tereza z Kalkaty. Mladé, kteří se drží svého úsilí a jsou připraveni darovat svůj čas a sebe samé.

Žádám mnoho? Věřím, že ne. Je to vysoký cíl, jistě, ale je to to, co Don Bosco na Valdoku žádal od svých chlapců v jednoduché každodennosti a v hrdinské službě nemocným nakažených morem.

Připomínám tímto dnešním mladým, že my je potřebujeme, protože je potřebuje tolik dalších mladých. Mladí jsou schopni lépe pochopit jiné mladé a pomoci jim, protože je tolik „skleslých, zklamaných a znechucených“, kteří se už nedovedou pro něco nadchnout.

Existují křehcí a slabí mladí, které mohou podpořit a znovu oživit jen jiní mladí, hovořící seriózně o životě, kteří jim patřičným jazykem ukáží, že jsou i jiné cesty a možnosti. Vzpruží je a připomenou jim, že utéct před výzvami života není řešení. Jako skuteční „učedníci misionáři“ jim pomohou objevit ve svém životě Ježíše a uvěřit v něj. Uvěřit v Ježíše, který nepředává mlhu, ale nabízí život, pravý, svůj. Sebe samého, jak to říká jedna pěkná modlitba od Michaela Quoista:

Milovat znamená setkat se, a abychom se uměli setkat, musíme vyjít ze sebe směrem k druhému. Milovat znamená komunikovat, a abychom uměli komunikovat, musíme zapomenout sami na sebe, musíme sami v sobě zemřít pro druhé. Milovat bolí. Protože poté, co jsme zhřešili, dobře mě poslouvejte, milovat znamená ukřižovat se pro druhé.

Papež František v „Dopisu mladým“ celého světa, který přidal k Přípravnému dokumentu před Synodou o mladých v roce 2018, píše: „Lepší svět se dá vybudovat i díky vám, vaší touze po změně a vaší velkodušnosti. Nemějte strach dělat odvážná rozhodnutí, neváhejte, když od vás svědomí žádá, abyste riskovali. Nechte slyšet svůj výkřik. Nemějte strach poslouchat Ducha, který vás nabádá k odvážným rozhodnutím, neotálejte, když od vás svědomí žádá, abyste při následování Učitele riskovali.“

Proto je toto moje poselství pozvánkou pro mnohé mladé po celém světě k velkodušnosti, obracejíc se i na nás dospělé, abychom jim stáli po boku, poslouchali je, ukazovali na ně, věřili jim, měli k nim důvěru a modlili se za ně: za ty, kteří mají živou víru a za ty, kteří hledají anebo se jednoduše ztratili. Bůh nikdy neztrácí ani jednoho ze svých synů a dcer.

Budte šťastní.

*(Podle Il Bollettino Salesiano, březen 2017
přeložil Roman Farion)*